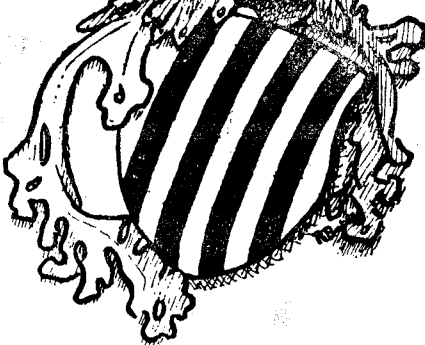

ECONOU

PERIÒDIC NACIONALISTA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
«JOVENTUT NACIONALISTA»

Sortirà dugues vegades cada mes
i sempre que sigui convenient

SUBSCRIPCIÓ
UN TRIMESTRE 1 PESETA

Any III.

Granollers, 7 març de 1920

Núm. 49

La "Joventut" i la política local

Havem passades més de dues mesades sense comunicació amb els nostres llegidors a conseqüència de l'estroncament sofert pel treball en totes llurs manifestacions. En la col·lecció de la nostra revista hom hi trovarà una llacuna que no sentim gran precisió d'omplir, puix considerem que l'objecte fonamental d'aquest periòdic, no és tan el d'ésser cronista de la localitat, com el d'estar atent a les necessitats polítiques del nostre ideal.

Per això cabalment, avui sentim imperiosament la conveniència de renovar les nostres tasques.

La tramitació de les darreres eleccions municipals ha vingut a donar a la política local un nou aspecte que cal examinar serenament i amb atenció.

Estèm segurs de que l'intel·ligència concertada entre'ls dos caps polítics que venen disputant-se l'hegemonia de la localitat, no ha sigut pas del grat de la inmensa majoria del poble, i és molt possi-

ble que si els esperits no havessin sigut preocupats per uns problemes més profonds, aquesta disconformitat entre els directors i els dirigits de la política local, s'hauria produït de forma ostensible.

Potser lo greu d'això, rau més en aquesta passivitat de l'opinió, que en el desaprensiu comportament dels cacics de Granollers.

Però, ens resistim a creure que la totalitat dels granollerins estiguin mancats d'opinió personal i que siguin uns seguidors incondicionals de les conveniències i dels capricis de unes personalitats determinades.

La proclamació dels regidors municipals per l'article 29 i en els termes d'effusiva intel·ligència com es portà a terme va produir una sorpresa unànim per çò que te el cas d'anodi, car no es possible capir que uns elements que, ultra llurs diferències personals i polítiques, discrepen fonamentalment en matèria d'administració, puguin arribar sobtadament a

cordial repartiment del govern municipal.

Això es una claudicació manifesta i una burla descarada feta al poble. Aquest té el deure de reaccionar en contra d'aquest desenfrenat caciquisme enlairat a la categoria de sistema polític i deu iniciar una intervenció més intensa en els afers de la política local.

Fins avui, nosaltres ens havíem situat al marge dels assumptes municipals, car considerarem que la nostra missió era la de propagar l'ideal nacionalista, però per un elemental decor ciutadà, ens creiem en el cas d'inaugurar la nostra intervenció.

Avui la nostra missió es aixamplada a endagar aquesta opinió que se sent divorciada i enfortir-la per tal de donar-li virtualitat ciutadana i la intervenció que li pertoca en els destins públics.

La «Joventut Nacionalista» en constituir-se ho feu portada per la noble dèria d'establir a la localitat una acció política verament nacionalista, sense mixtificació, qual cosa hauria de donar-li en l'esdevenidor una significació personalíssima i posar-la en condicions de desenrotllar la seva actuació en tots els ordres de la política, *ben lliure i exempte de tota responsabilitat que no derivés d'ella pròpia*.

Aquesta característica inicial de la nostra entitat i que fins avui ha sigut fidelment observada, es segurament el més notable encert dels seus fundadors, doncs en el moviment evolutiu i de renovellament que la política porta de llei natural, posa a la «Joventut» en condicions excel·lents d'ésser útil a Granollers.

Això seria tan mes satisfactori, perquè si la «Joventut» havés de desenrotllar aquesta actuació local, no hauria d'entmatllevar el nom ni la potència a una personalitat determinada, puix la seva actuació pública seria ennoblida pel màxim prestigi d'un ideal.

Estem certs de que tots els nacionalistes de Granollers es faràn càrrec perfecte

de les nostres generoses aspiracions i que veuràn el deure i la precisió que tenen de col·laborar a la nostra obra de dignificació política.

La missió de «Nostra Parla»

«Nostra Parla» és la veu amiga que crida les germanes disperses i les invita a unir-se espiritualment. Balears, Rosselló, València i Catalunya, tenen una mateixa llengua i un mateix esperit. Si avui, apar que cada un d'aquests pobles tinguin una contextura espiritual diferent i una ideologia de tendència oposta, és perquè han adoptat usos i costums d'altres pobles i no han procurat servir les característiques que els hi donaven fesomia pròpia. «Nostra Parla» no vol imposar un esperit uniforme a tots els pobles germans, sinó que desitja el lliure desenrotllament de les seves modalitats, car no ignora que únicament serà un fet la unió desitjada, quan cada poble accertin la seva personalitat i deixin de banda els costums i la llengua que avui estafà la seva ànima. Cal deixondir als pobles somnolents que no s'han adonat encare que tenen una llengua pròpia. Quina és, doncs, la missió de «Nostra Parla»? Aconseguir la unió espiritual dels pobles que formen la gran família catalana i treballar per a la divulgació i enaltiment de la llengua nostrada. I com que la llengua és nostra i és vostra i és de tots els pobles que la parlen, sota els plecs de la bandera de «Nostra Parla» poden aixoplugar-s'hi tots els que l'estimen i respecten, pensin com pensin i vinguin d'on vinguin. No és, doncs, «Nostra Parla» una entitat integrada per elements homogenis, sinó un mosaic ideològic, una unió patriòtica de tots els que estimen per damunt de tot la seva llengua, ànima immortal del poble que la parla. Si estimes la teva llengua, si comprens que és necessari tributar-li en tot moment un sagrat culte, ets col·laborador de «Nostra Parla.» No es necessari que renunciés als teus ideals polítics. Per estimar la llengua no cal fer renunciament. Per a que la seva obra sigui mes eficaç, va extenent-se per totes les terres de llengua catalana, nomenant delegacions, la missió de les quals, és treballar per a

la propagació de la llengua, dintre de les localitats on són establertes. Tots els homes de bona voluntat poden cooperar a l'obra patriòtica que realitza «Nostra Parla.» L'home de carrera usant-la en l'exercici de la seva professió; el comerciant escrivint en llengua catalana els rètols dels seus establiments i l'obrer servint-se d'ella per adreçar-se públicament a sos germans de treball.

Tots podem honorar-la. Si no ho fem, és perquè no volem, car no hi ha cap llei que ens obligui a escriure en llengua no catalana.

Si els bens materials els defensem amb tant d'entusiasme, amb més vehemència havem de defensar la nostra espiritualitat.

Que dona nom i fama a un poble, és la grandesa del seu esperit. Despreçant la llengua ens despreciam a nosaltres mateixos. Estimeu-la, doncs, i enorgulлим-nos de parlar una llengua que ha sigut, través dels segles, instrument de expressió d'una raça heròica i immortal.

NOTA AGRÍCOLA

LA GLOSSOPEDA

I

A causa de les circumstàncies perquè ha passat la qüestió social, no hem pogut fer conèixer des d'aquestes columnes e son degut temps la terrible plaga que des de dos mesos ha visitat la nostra remaderia i que tant grans pèrdues ha causat a l'economia catalana. Degut al poc espai, en lloc d'entrar en consideracions sobre aquesta maligne epizootia, és casi millor parlar de les característiques i remeis de l'enfermetat, ja que l'invasió és una cosa real. A tal efecte compendiem de l'obra d'en Rosell i Vilà «Malalties del Bestiar», lo següent:

«Glossopeda o febre aftosa, és una malaltia virulenta caracteritzada per l'aparició de vesícules o butllofes a les mucoses i a la pell. Les mateixes que contenen el germen productor de la malaltia o dit simplement, el virus, son les llàgrimes, la saliva i el líquid que's forma a les vesícules; si alguna vegada la llet es virulenta, se deu a que hi ha caigut el líquid d'alguna vesícula.

Els animals s'encomanen aquesta malaltia pel menjar babejat pels atacats o sigui per la saliva que conté la palla, farratge, etc., que han estat tocats per un animal glossopèdic; així com per l'abeurador, les mans que munyeixen, les mantes, les eines de neteja, els jaços, les rates, els goços i tot lo que's susceptible de traslladar-se d'un punt a l'altre de l'estable, dels animals malalts als sans; també pot venir l'infecció de fóra per medi de les mosques i les persones que venen d'un estable infectat.

Simptomes. — En la glossopeda s'observen dues formes: La una benigna, l'altre greu. En la primera forma, després d'una gran tristesa, de desgana i d'inquietut, s'aixeca la temperatura a 40° i més en alguns casos. Les mucoses estan enceses; l'animal baba constantment. A les quaranta vuit hores, o als tres dies, se pot notar com a la boca la rojor se concentra en un punt i a poc a poc se va formant l'aftha o vesícula, el procés de la qual sol començar per les genives, extenent-se gradualment cap a sota la llengua, al paladar i als llavis. La pell que cobreix aquestes vesícules se va mortificant, i quan se reventen deixen escapar el líquid que contenen, donant a la saliva un color de rosa. L'animal està impossibilitat de menjar: el dolor que li causa el contacte de les vesícules amb els aliments junt amb que les aftes s'extenen cap el darrera de la boca determina en pocs dies una gran flaqueza, la qual se nota més cada dia. Si la vaca és molt magre la llet desapareix.

Al mateix temps que apareixen les vesícules de la boca, l'animal comença a coixejar, sortint paulatinament visícules al peu, entre carn i ungla i cap a la pari del darrera del canal interdigital, o sigui entre-mig de la divisió del peu.

El dolor que sent l'animal l'obliga a ajeure's i així s'està fins a l'acabament de la malaltia. Si les visícules en el peu son nombroses i es forma pus en abundor, els unglots, poden despendre's del peu. Les cames atacades, devegades son dues, altres una sola; en això no hi ha regla.

Els mugrons participen directament de la malaltia: la pell és vermella, hi ha una escalfor exagerada, i s'hi desenrotllen les vesícules; les llagues que hi queden al reventar-se les vesícules se cicatritzen en poc temps.

La malaltia dura de vuit a quinze dies; en alguns casos, quatre setmanes.

En la forma greu, la febre es desenrotlla amb tanta intensitat, que l'animal mor sense que hi haigi temps de formar-se les vesícules. No sempre succeeix tant rapidament. En aquesta forma la glossopeda sol evolucionar dintre l'espai de un a sis dies, i les complicacions son lo que determina una mala fi. La pulmonia, el atac al cervell, la diarrea sanguinolenta, l'abort, ematzinament general, son les complicacions que hi sol haver, les quals originen la mort del animal

Diagnòstic. — El diagnòstic de la glossopeda, en la forma benigna, és fàcil: la febre, la aparició de vesícules a la boca, als mugrons i als peus, no donen lloc a dubte. En la forma greu el diagnòstic es difícil, perquè la glossopeda es pot confondre amb el carbó bacterià i la peste bovina.

Tractament. — Posar en un altre local els animals atacats; cap objecte que haigi estat a l'estable dels malalts serà portat on hi haigi el bestiar sà. A l'entrada del local de les besties glossopèdiques hi haurà uns esclops per a que les persones que hi entrin, al sortir havent trepitjat els fems, que s'han de considerar infectats, no transportin la malaltia a un altre lloc. Per les mateixes raons hi haurà una brusa també. Les mans que haigin tocat als malalts se desinfectaran.

Preses totes les precaucions a l'objecte d'aïllar la malaltia, se podrà començar el tractament que, en veritat, si la glossopeda es benigna i l'animal posseeix bones defenses orgàniques, el gorirà; del contrari, no hi valen els remeis. L'únic recomanable, vistos els fracassos del tractament farmacològic, és una bona higiene. Rentar la boca per medi d'una xeringa amb aigua boricada o de farigola; tocs de tintura de iodo o de niptol a les vesícules de la boca mugrons i peus, previament desinfectats els últims amb aigua de farigola i lisol. Alimentar l'animal amb llet si no pot menjar.»

Tots aquests concells i remeis consignats no son fruit d'una teoria, sino que molts que'ls han pogut comprovar manifesten el resultat pràctic que han donat.

La commoció social i els deures nacionalistes

Dintre dels caires nous en que's desenrotlla la organització social d'avui, la idealitat esdevé a segon terme, davant el principi positivista que invadeix cada dia més tota la vida mundial. Sembla que un desig inacabable de fruir, una set mai satisfeta de goig materialitzat, una necessitat nova d'ordre purament corporal, hagi substituït tot anterior anhel de benestar inspirat en fonts més pures i saludables. La febre d'or, la passió desenfrenada de divertiment, la aspiració constant i reiterada d'un millor viure amb el mínim esforç possible, porten capgirada a la humanitat des de que'ls immensos trasbals jurídics-econòmics que ha portat la conflagració europea, ens han precipitat al estat de coses en que avui ens trobem. Mes, si creguessim que aquestes conseqüències de la forta crisi soferta pel món eren insospitades o il·lògiques, ens errariem lamentablement. Lo que estem passant és lo que devia succeir, és lo que ha passat constantment en la història després dels grans cataclismes en que ha sucumbit una civilització i una cultura per a infantar un nou regisme jurídic i una nova organització social.

Ara, com en el segle XVIII, d'uns aconeteixements n'han esdevingut, per llei natural, uns altres: aleshores fou la fastuositat d'una Cort impúdica i llibertina qui aventà i inflamà les cendres del caliu preparat per la literatura llibertària; avui la fortíssima commoció que sofrim no és més que'l producte d'un règim materialista bastard i groller que s'ha girat d'espatlles a tota manifestació espiritual i enlairada i que ha volgut ofegar dins del mar tempestuós d'un positivisme a outrance qualsevolga idealitat per noble i pura que aquesta fos.

Quiscuna sia la direcció que's consideri del palpitant problema actual, en lloc trobem un esclat lluminós d'espiritualitat salvadora. Els uns, un afany insaciable de millor vida, justificable en part, més no com a ideal suprem, augment de jornals, inferior jornada de treball, participació en els beneficis, control obrer, etc., etc. Els altres preparant la resistència, l'unió de productors pensant només en la batalla que ha de posar-los-hi novament en ses mans la suprema disposició i govern de les seves màquines d'enriquir-se més i més, sigui com sigui. Res de solucions armòniques, fórmules jurídiques, on un

espirit de justícia s'enarbolí com bandera, on l'interés particularista i l'egoisme personal ceixin el pas a l'interés col·lectiu.

La crisi del món és una crisi de l'esperit. Els homes donen més proves de la veracitat de la teoria Darwiniana, amb els seus actes, que totes les experiències científiques i els descobriments dels naturalistes. Una col·lecció zoològica actuant en el món, no és diferenciaria sensiblement en ses lluites, de les baralles dels nostres temps. I això és així, perquè s'han olvidat els homes que tenien un esperit, una ànima, quina satisfacció interna és la satisfacció reial, és la felicitat a què la natura humana es dirigeix. Les necessitats corporals són infinites i mai satisfetes; pretendre apaigabar-les és quelcom impossible, és una utòpia, sols la satisfacció de les necessitats espirituals condueix a la pau i al benestar comú,

* * *

Mai com en aquests moments de fonda pertorbació ha de salvar a Catalunya, son ideal nacionalista. Davant de l'esclat vigorós de sa personalitat, ara fa un any, uns governs inconscients i mal intencionats, vegeren en la qüestió social un dic a oposar en contra del formidable moviment patriòtic. No compregueren que la fallida anc que fos momentània de la vibració nacionalista, portaria a les doloroses manifestacions d'engúnia i malestar que venim patint.

Ben diferent fora el resultat, si quan els caps tots dels partits polítics catalans demanaren la autonomia integral, el poder públic hagués fet justícia a les l·legítimes reivindicacions i drets de Catalunya. El goig del poble i la consciència de la responsabilitat que sa pròpia autonomia li portava, hauria impedit que s'arribés a l'estat actual del conflicte. Cap mà pecadora hauria pogut intervenir malejant, i pot ser enverinant qüestions que davant l'empenta de l'ideal satisfet i la vida nova de la pàtria, haurien sigut resolts fàcilment.

* * *

El deure dels nacionalistes és avui més estret que mai. La única empenta idealista que pot salvar a Catalunya de la general desfeta, és la convicció nacionalista. Tota tasca antinacionalista, negativa, de resistència a nostres reivindicacions, és la obra més revolucionària i objecte que pugui fer-se. Per això els nacionalistes, quines solucions venen donant la pauta del govern de tot Espanya, devem intensificar més que mai

nostre radi d'acció. Nostre comunitat d'esperit, soldada en el foc sagrat de l'ideal, ha de presentar-se com un bloc compacte, seny director de la societat novament constituïda. Nostre eficàcia és tan definitiva que amb llur concurs tota funció política es realitza normalment, i sense ell sembla que manquin al prestigi i a l'actuació dels de dalt, els principis més elementals de l'art de governar un poble.

Actualment és més indispensable que mai l'UNIÓ SAGRADA NACIONAL. No podem deixar d'insistir en aquesta qüestió.

J. M. CASABÓ.

SALUTACIÓ

Havent sigut elegit per a la presidència de la «Joventut Nacionalista», el nostre excelent amic En Albert Compte, ha deixat la direcció de FOC NOU que tan dignament venia desempenyant, per tal de dedicar al nou càrrec la seva atenció millor i més intensa.

Esperem molt de l'activitat i de les condicions del senyor Compte i també de l'entusiasme amb que's mira els assumptes d'aquesta entitat. Son pas pel càrrec, estem certs que serà de positiva eficàcia.

El Concell Directiu de la «Joventut» m'ha designat immerescudament per a la direcció del seu orgue oficial, i els meus mots primers son per a saludar amb efusió als llegidors caríssims, amb els quals la meva intensa col·laboració a la revista hi ha establert una fina i amistosa comunicació i, amb especial diferència, endreço també una salutació als companys de la premsa local, que trobaràn en la meva modesta col·laboració una amatent ajuda per tot ço que derivi en benifet dels interessos materials de la vila i enlairi son nivell espiritual.

La condició de periòdic polític i de lluita d'aquesta publicació, no serà mai un obstacle a la rigorosa observància d'aquelles normes de bona educació i de civilitat, de qual infrigiment no poden fer-nos-en just retret ni els nostres adversaris per apassionades i fins estridents que haigin devingut les nostres campanyes.

La present edició inaugura l'any terç de la

publicació de FOC NOU, i aquesta dada ja dona la fermaça de que en la creació de la revista no ens mogué un caprici pueril, a tall de desfogament periodístic i literari, puix a despit i per damunt de serioses contrarietats havem persistit en el compliment de la nostra generosa missió.

Avui que la «Joventut» vol inaugurar una mes intensa actuació en la seva vida pública, el nostre comès devé més difícil i hem de sol·licitar el respecte i la justa correspondència de tothom. Així donarem tots un bell exemple de cultura ciutadana.

Em mena el bon desig d'encertar, però cal fer present que, pel camí de la cortesia no havem de perdre-hi un borrall de la sinceritat que informa la nostra actuació.

FRANCISCO GLANADELL

Un prec a l'Ajuntament

Els plans i les amonestacions que des de la premsa local i barcelonina s'han dirigit al Municipi de Granollers per la seva incúria, singularment en l'aspecte de foment, ja son així com una cantarella insulsa i sense vibració a força d'ésser repetida. No tenim una gran confiança en provar una volta més l'experiència, però sentim la necessitat i l'obligació de reproduir la censura, davant de l'espectacle incult i vergonyós que arreu, arreu, ofereix el deplorable i missèrrim estat de la nostra volguda població.

Ens enrajola ço que pensen i ço que diuen els visitants, davant dels nostres carrers intransitables de fang i sense rudiment d'urbanització, i provem si la nostra insistència pot desvetllar el zel del Municipi.

Nosaltres no fem servir això a tall d'arma d'atac polític, i per tant, no molestarà als administradors de la vila, ans bé, deu servir-los d'esperonament l'amor a Granollers que'ns guia.

No n'hi ha prou de construir unes magnífiques aceres en un determinat indret, per l'únic objecte de proclamar després que l'Ajuntament es preocupa de l'urbanització. Les necessitats urbanes de Granollers son molt nombroses i superiors a les de qualsevolga altre població, i deuen fer-se.

No ignorem que l'estat econòmic del Municipi no admet un volum de despeses com el que representaria una política de reconstitució granollerina, però tot depent potser, exclusivament de la política econòmica que vulgui adoptar-se.

Nosaltres afirmem que poden fer-se una gran part de les aludides reformes, organitzant degudament la columna de tributacions i arbitris i confeccionant el pressupost municipal amb un xic de solta.

Però el mal d'origen rau en que, en lloc de seguir-se un criteri econòmic assenyat, tots els homes que venen

administrant la vila, han fet servir els resorts de l'administració, pels menesters de la seva política de partit, o simplement personal.

D'administració municipal ja ens vagará de parlar-ne degudament; are no havem d'allunyar-nos de l'objecte inicial que perseguim, i demanem a l'Ajuntament en nom del poble — sense por d'equivocar-nos — que apliqui un remei immediat, mal sigui provisional, als carrers de Granollers, fent-se càrrec de que son persones els qui deuen transitar-hi.

NOTICIARI

La «Joventut Alhambrina» sent afany de tastar tota l'escala del teatre; seguint per el camí començat la pròxima temporada farà òpera. En les dues funcions que porten fetes ens han representat dues obres tan populars com boniques: *Marina* i *Bohemios*. No cal dir que quan aqueix estol de joves es ficen una ceba al cap, ha de grillar, i efectivament, han pujat a aquest grau dins el teatre. La primera festa, emperò, ens va desanimar. *Marina* no va sortir tan bé com podia, emperò va compensar bé prou amb *Bohemios*, on el tenor señor Pineda va ensenyar-nos una volta més lo que pot, i els senyors Fernandez i Bruguès, així com la primera triple senyora Darnier cantaren admirablement les seves partitures.

Avui posarán en escena *El anillo de hierro*. Davant de lo grossa que es l'empresa per ser d'aficionats, no podem menys de felicitar-los, en particular al director musical en Marián Bataller, desitjant-li feconda glòria en paga de la seva abnegació.

A l'«Orfeo Granollerí» va tenir lloc l'inauguració de una Exposició d'Art, de quina publicarem pròximament un estudi crític.

Felicitem per endavant a dita entitat.

Després d'una llarga temporada de no haver-se celebrat mercat de porcs, el darrer dijous se tornaren a veure *gàvies*, a la plaça d'En Perpinya.

Amb tal motiu, sentirem nombroses i autoritzades censures contra la nostra primera autoritat municipal, per no haver ordenat fer un pregó amb temps suficient que arribés en coneixement de tots els negociants, la represa del mercat de referència.

Havem vist uns pulcres cartelels anunciant una exposició de pintures a les Galeries Laietanes de Barcelona, del nostre volgutíssim consoci, En Ismael Alsina.

No hi ha que dir com celebrariem que l'èxit l'acompanyés.

Des de avui ha quedat instalat en nostre estatge el telèfon. Com encara no s'ens ha donat el número que'ns correspon, pròximament l'anunciarem.

BANC DE GRANOLLERS

CAPITAL SOCIAL, 2.000,000

ENS CUIDEM DE LA AGREGACIO DE FULLES DE
CUPONS EN ELS TÍTOLS DEL DEUTE MUNICIPAL
:: DE BARCELONA, SÉRIE B, EMISSIO DE 1906 ::

Josep Anselm Clavé. 34 - Teléfono, 50

GRANOLLERS

XOCOLATES

PUCHADES

Son els millors — Demanis a totes
les pastisseries i en la confiteria de

Enric Puchades

Plaça Major, 18

GRANOLLERS

PLANXAT ALEMANY

PER A COLLS I PUNYS

SUCURSAL A GRANOLLERS

BOTIGA NOVA

CARRER D'ANSELM CLAVÉ, 18

GRANOLLERS

LLUIS SERRA GUARDIA

BANQUER

OPERACIONS DE BANCA I BORSA - DESCOMPTE DE LLE-
TRES - CHECS PAGO DE CUPONS - COMPRA I VENDA DE
:: TOTA CLASSE DE PAPER NEGOCIABLE EN BORSA ::

AIGUES PER A ARRENDAR

Ricoma, 79 i 81 - Teléfono 145

GRANOLLERS

SABÓ

BARANGÉ

: : GRANOLLERS : :

BARCELONA : GIRONA

FERREER

SASTRE

Ex-tallador de la Sastreria New-York
L'especialitat d'aquesta casa consisteix
en el bon gust, en els geures, en
el tall perfeccionat i en la con-
: : fecció accurada : :

Relai, 34 1°, 2°. Barcelona

CARULLA ORIACH

I COMPANYIA

MATERIALS PER A CONSTRUCCIONS
PREUS ECONÒMICS

REPRESENTANT

FRANCESC PI

Erism, 14 bis. Granollers

DISPOSABLE

ANTIGA I ACREDITADA

MATALASSERIA

TORRENTS

Matalassos, Llanes, Robes, Mira-
guano, Suru, Borres, Encerats,
Pells per a llits, Adredons
i demés articles del ram

Es renten i es passen llanes per la màquina

PROMTITUT EN ELS ENCARRECS

CLAVÉ, 5

GRANOLLERS